Gri Devlerin Gölgesinde

Bir varmış, bir yokmuş... Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde; develer tellal iken, pireler berber iken... Bizim Keloğlan köyünde saz çalar, gününü gün edermiş. Ama ufukta beliren gri devler, güneşini günden güne gölgeler olmuş.

NotebookLM

Ananın Öğüdü

Anası, oğlunun gözündeki merakı görmüş, yüreğine bir kor düşmüş. Tandırın ateşi sönmeden uyarısını yapmış.

NotebookLM

Yola Revan Olmak

Az gitmiş uz gitmiş, dere tepe düz gitmiş... Keloğlan eşeğine atladığı gibi, o soğuk gölgelerin kaynağına doğru yola revan olmuş.

NotebookLM

Demir Kapılar
LÜKS HAYATLAR SİTESİ
(Bu kadar büyük kapı, ancak çok büyük korkuları saklamak içindir.)
Hey maşallah! Bu kapıdan padişah mı geçer, yoksa dev mi?
Varmış dayanmış 'Lüks Hayatlar Sitesi'nin kapısına. Kapı dediğin de kapı olsa! Demirden **bir dağ, göğe uzanan bir duvar.**

NotebookLM

Bekçinin Gazabı
LÜKS HA R SİTESİ
(Şu suratındaki ciddiyete bak, sanki hazine sandığının üstüne oturmuş ejderha.)
HOP! Dur bakalım orada gariban! Burası sorma gir hanı değil, davetiye nerede?
Kapıdaki bekçi, kara gözlükleri arkasından hışımla bakmış bizimkine. Sinek uçurtmaz, kuş kondurmazmış bu kapılardan.
NotebookLM

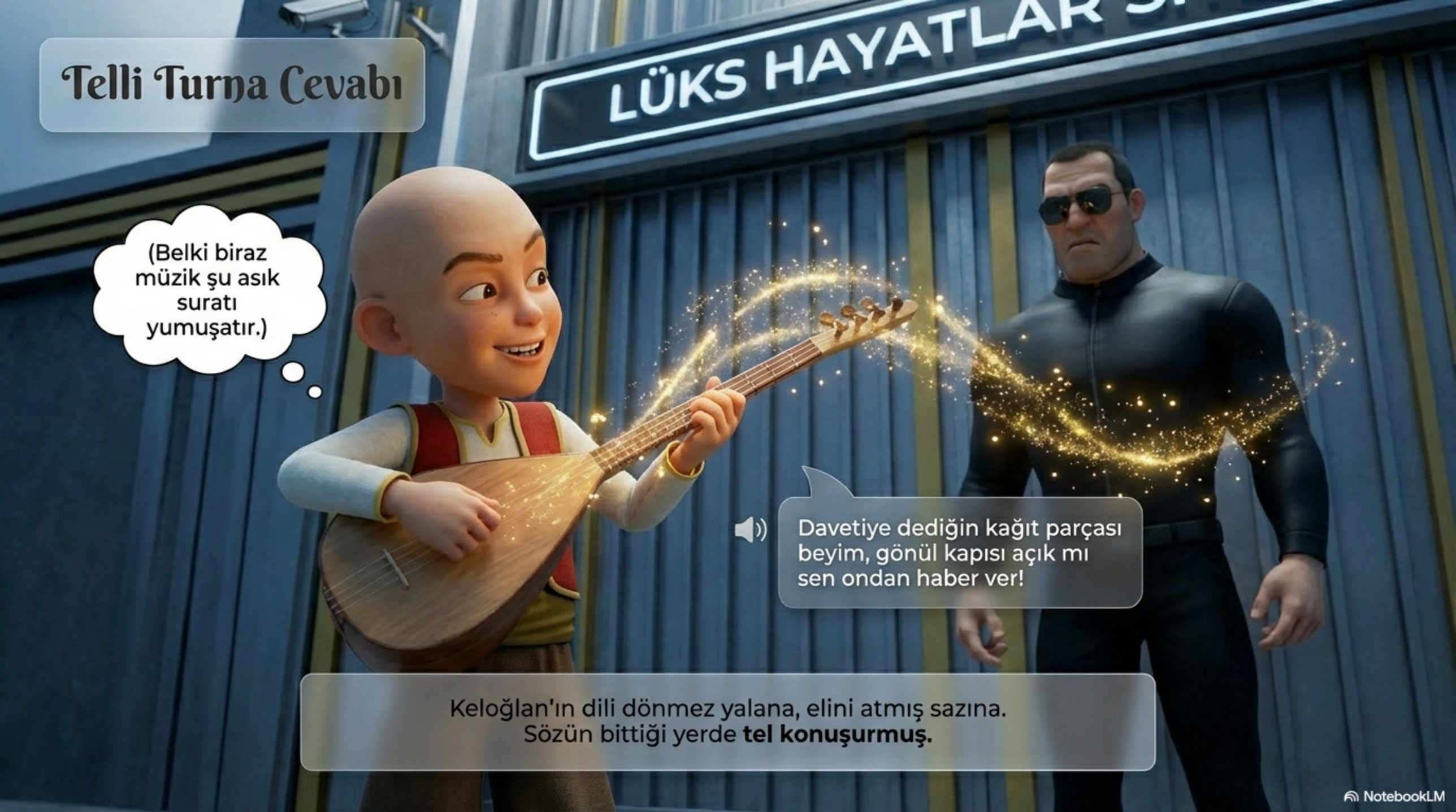
Telli Turna Cevabı
LÜKS HAYATLAR
(Belki biraz müzik şu asık suratı yumuşatır.)
Davetiye dediğin kağıt parçası beyim, gönül kapısı açık mı sen ondan haber ver!
Keloğlan'ın dili dönmez yalana, elini atmış sazına.
Sözün bittiği yerde **tel konuşurmuş.**

NotebookLM

LÜKS HAYATLAR SİTESİ
Kara Kutu Yaklaşır
(Eşeğim Karakaçan bile bundan daha sevimliyor. Bu ne heybet, bu ne gürültü!")
Tam o sırada yer sarsılmış, motor gürlemiş. İçeriden kapkara, parlak, dev gibi bir demir araba kapıya yanaşmış.
NotebookLM

Site Ağası
AR SİTESİ
Kimdir bu çapulcu? Benim manzaramı, benim havamı kim bozar?
(Demek bu kalenin beyi buymuş. Karnı tok ama gözü aç birine benzer.)
Cam ağır ağır açılmış. İçinden Site Ağası, burnundan kıl aldırmaz bir edayla başını uzatmış.

NotebookLM

Altın Kafes

NotebookLM

Maske Düşer

Ağa'nın beti benzi atmış, ağzındaki purosu düşüvermiş. Keloğlan'ın sözü ok gibi saplanmış kibrine.

Sen... Sen ne cüretle!..

(Doğru söyleyeni dokuz siteden kovarlar ama onuncusunda efsane olur.)

NotebookLM

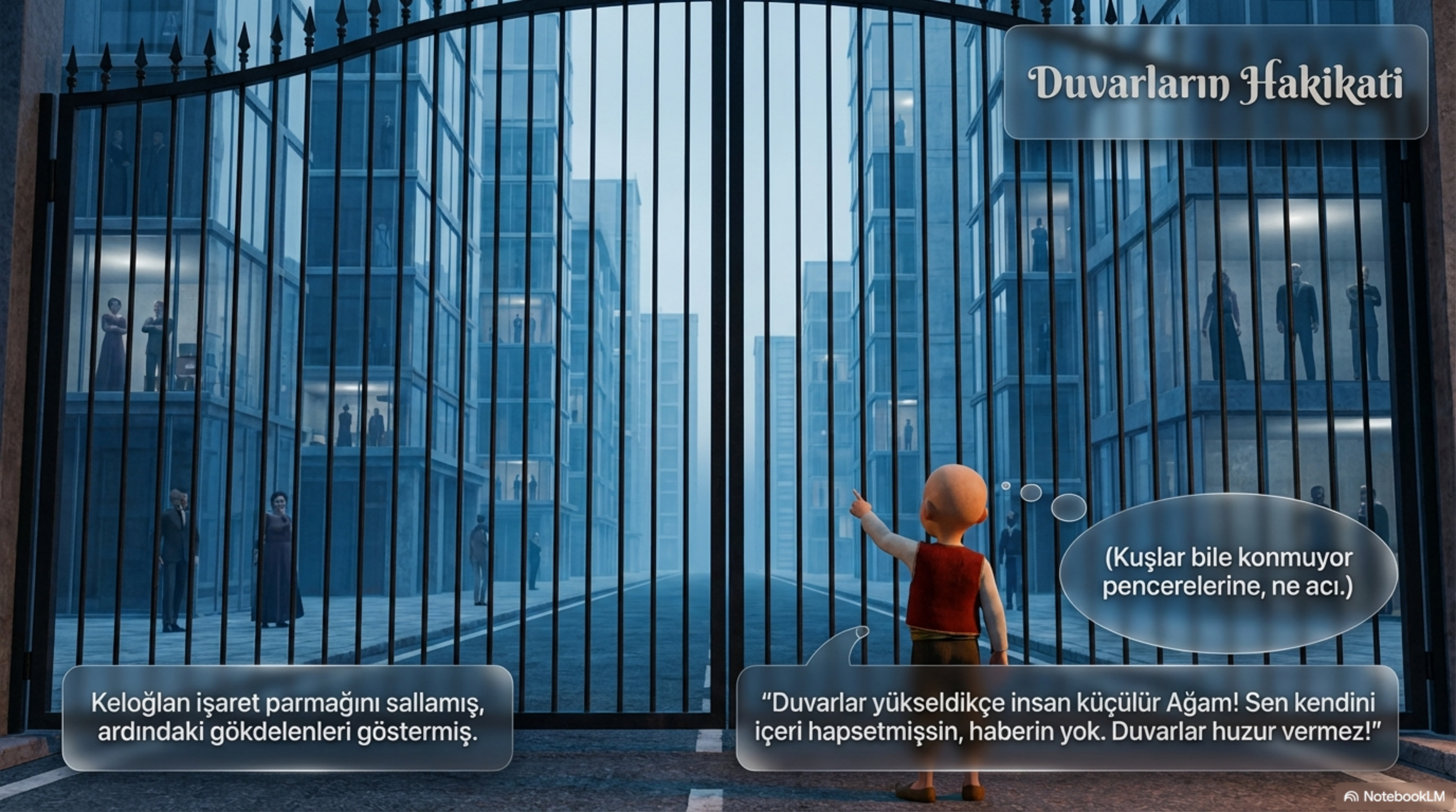
Duvarların Hakikati
Keloğlan işaret parmağını sallamış, ardındaki gökdelenleri göstermiş.
“Duvarlar yükseldikçe insan küçülür Ağam! Sen kendini içeri hapsetmişsin, haberin yok. Duvarlar huzur vermez!”
(Kuşlar bile konmuyor pencerelerine, ne acı.)
NotebookLM

“Kaçış” in Berkshire Swash
(Kaç bakalım... Kendi gölenden ne kadar kaçabilirsin ki?)
Ağa ne diyeceğini bilememiş, gaza bastığı gibi sırça köşküne kaçmış. Gerçekler, o demir kapılardan daha ağır gelmiş.
NotebookLM

Dönüş Yolu
(Şehir dedikleri kocaman bir yalanmış.)
“Hadi Karakaçan, bizim zenginliğimiz bize yeter.”
Keloğlan arkasını dönmüş, o gri devleri geride bırakmış. Güneşin battığı, huzurun doğduğu yere, köyüne yönelmiş.
NotebookLM

Ana Kucağı, Yar Sıcağı
in Berkshire Swash
Hoş geldin oğul.
Gökler kadar yüksek binaları
gördün mü?
(Gördüm ana, gördüm de...
Hiçbiri senin şu çorban
kadar sıcak değildi.)
Anasının yanına varmış, sofra çoktan kurulmuş.
Tarhana çorbasının kokusu, bütün o lüks parfümleri bastırmış.

NotebookLM

En Büyük Zenginlik

Montserrat
Keloğlan o gece yıldızların altında, en yumuşak yastıktan daha rahat uyumuş. Gökten üç elma düşmüş; biri anlatana, biri dinleyene, biri de huzuru parada değil, özgürlükte arayana.

NotebookLM